

[1](#) Miután ezeket mondta Jézus, tekintetét az égre emelve így szólt: Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged, [2](#) mivel hatalmat adtál neki minden halandó felett, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, örök életet adjon. [3](#) Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust. [4](#) Én megdicsőítetlek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízta, hogy elvégezzem: [5](#) és most te dicsőíts meg, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már akkor az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ lett. [6](#) Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és ők megtartották a te igédet. [7](#) Most már tudják, hogy mindaz, amit nekem adtál, tőled van; [8](#) mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, átadtam nekik, ők pedig befogadták azokat, és valóban felismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél el engem. [9](#) Én őértük könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid, [10](#) és ami az enyém, az mind a tied, és ami a tied, az az enyém, és én megdicsőíttetem öbennük. [11](#) Többé nem vagyok a világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! [12](#) Amikor velük voltam, én megtartottam őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, és megőriztem őket, és senki sem kárhozott el közülük, csak a kárhozat fia, hogy beteljesedjék az Írás. [13](#) Most pedig hozzád megyek, és ezeket elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük. [14](#) Én nekik adtam igédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. [15](#) Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. [16](#) Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való. [17](#) Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. [18](#) Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba: [19](#) én őértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal. [20](#) De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbenem; [21](#) hogy mindnyájan egyek legyenek, ahogyan te, Atyám, énbenem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem. [22](#) Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk: [23](#) én öbennük és te énbenem, hogy teljesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szeretted. [24](#) Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem már a világ kezdete előtt. [25](#) Igazságos Atyám, a világ nem ismert meg téged, de én megismertelek, és ők is felismerték, hogy te küldtél el engem. [26](#) És megismertettem velük a te nevedet, és ezután is megismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szeretted, bennük legyen, és én is öbennük.

Kedves Testvérek!

Jézus imádkozik. Gondolkodtál már azon, milyen lehetett ez, mennyire intenzív, különleges és megrendítő? Az ember, az Isten Fia könyörög az Atyához: a rábízottakért és mindazokért, akik utána jönnek és hinni fognak majd Benne. Jézus, a tökéletes főpap maga mutatja be az áldozatot önmaga odaadásával a bűnök bocsánatáért, de imádkozik és közben is jár. Sok mindent kér. Ömlenek belőle a szavak. És mint minden ima, nem arra való, hogy elemezzük, hanem hogy kapcsolódjunk hozzá és minket is imára sarkalljon. És életre.

1. "...hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk..." (22. vers)

Egységért kiált az Atyához, aki maga is egy, oszthatatlan, akkor is, ha személyében három, lényegében egy. Látja a Mester a nagyon különböző tanítványokat, ezt a sokféle, széthúzó és értetlen népet és a lehetetlent kéri: Atyám, add, hogy egyek legyenek. Mert ez a Te akaratod! Oda küldi az Isten az élet áldását, ahol az atyafiak egységben vannak, mondta már a 133. zsoltár szerzője is.

Annyira tud fájni, ha nincs egység, ha széthúzás van, vagy kérdések, értetlenségek. És küzdünk az egységért és elnémítjuk a másként gondolkozót és akár büntudatot keltünk, hogy az egység érdekében gondold meg, mit mondasz – vagy magunk némulunk el: mert az egység az mindennél fontosabb... Pedig az egység azt jelenti, hogy sok részből együtt adunk ki egyet, egy egészet. Mozaik a létünk, és mi magunk vagyunk a mozaik darabok. Egység akkor van s akkor lesz, ha önmagadat adod és kapcsolódsz. A másikhöz, elfogadva, hogy ő lehet, hogy más, mint te.

Az egységet nem építhetjük elsősorban, hanem könyöröghetünk érte és kiálthatunk: Atyánk, add meg nekünk, amiért Jézus is imádkozott! Hogy egyek legyünk Tebenned, Teveled és egymással. És ami széttört, álljon össze újra!

Ezért könyörögjünk, ezért kiáltsunk! Hogy meglássa a világ, mert ez jel. És hogy téged dicsőíthessünk ezzel is!

2. "...nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból..." (15.vers)

„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.”

Különös kérés és egyszerre gondoskodó is. Nem lehet elmenni mellette... a Mi Atyánkban is ezt kéri: szabadíts meg a gonosztól!

Hányszor vágyunk elszakadni, kimenekülni a világból, amire talán ellenséges helyként gondolunk. Vagy épp fordítva. Az egyházból, egyházi intézményekből, megbetegítő, kiskorúsító, bigott, fullasztó levegőjű közegekből.

Mert a világ nem a külvilág. Nem a templomokon kívüli részek. Hanem az élő, szerető, igazságos és kegyelmes Istentől, Jézus Krisztus Atyjától elszakadt lelkelet, szív, gondolkodás és abból fakadó cselekedetek. A világ mindenütt ott van, a világ mindenhol jelen van. Mint a konkoly a búza közt a példázat szerint. Nem lehet elválasztani, nem lehet kigyomlálni jelenleg, mert akkor elveszne minden jó is.

Jézus bizalommal imádkozik és hittel: Atyám, tudom, hogy nem megoldás kiemelni, kimenteni a tiedet egyszerűen ebből az életből. Nem, nem ez az út, hanem ha megőrzöd őket. Attól, hogy a szívük elszakadjon Tőled. Hogy akár a látszat megtartásával is, de nagyon messze járjanak valójában, szív szerint. Így lehetünk só és világosság, jel ebben a világban. Kovász, ami megkeleszti a tésztát.

Tudjuk, Urunk, hogy velünk vagy, lehajolsz, megmentesz, megőrzöl, kimentesz és megadod, hogy a Te népedként hű tanúid legyünk az egész világon. Kérünk különösen is azokért a testvéreinkért, akik ezért a tanulságért a világ különböző részein az életükkel fizetnek. Hadd tapasztaljuk meg, hogy együtt és egyenként is megőrzöl a gonosztól és lehajolsz, felemelsz és velünk vagy.

3. "A szeretet, amellyel engem szeretted, bennük legyen..." (26. vers)

Tudod, Jézus, ha eddig lehetetlent kértél, ez a legnagyobb lehetetlenség Tőled... De hátha meghallgat az Atya! Mert tudjuk, hogy Ő mindenható és neki minden lehetséges. De mégis. Mi az, hogy ugyanaz a szeretet?! Hogy lehetne az a miénk?

És tudod, fáj is, nagyon fáj, mikor megízleljük azt az agapét, az isteni szeretetet, aztán mintha elillanna. Megérezzük a mennyország előízét, aztán tovatűnik. Mert próbálkozunk, de lehetetlenség. Mert megbántjuk egymást és sebzünk és sebződünk.

Megrendítő, ahogy Te szeretsz és olyankor, mikor ebbe belelátunk, mikor megérezzük, egészen kicsinek érezzük magunkat és világosság válik: ez nekünk sohasem fog menni.

A szeretetet csodáljuk, a szeretetet irigyeljük, a szeretetre vágyunk... de bénultságunkban nem tudunk a szeretet mellett dönteni.

Jézus, könyörülj rajtunk és változtass meg: a gondolkodásunk, az értelmünk, az akaratunk formáld és indíts fel, hogy döntsünk és kiáltsunk: akarjuk, vágyjuk a Te szeretetedet! Ahogy az Atyával Te egy voltál, úgy mi is! Hadd legyünk ebben a szeretetközösségben és kapcsolatban!

Tudjuk, Jézus, hogy a Te példád tanít még hűségesebben imádkozni, de ennél sokkal többet is. Miközben Hozzád kiáltunk, aközben belépünk abba a kapcsolatba, amiért könyörögtél, és amibe folyamatosan hívsz minket! Urunk, add, hogy felismerjük, hogy a Te imádságod a mi életünkön keresztül akar beteljesülni ebben a világban!

Köszönjük Jézus, hogy értünk könyörögtél, már ott, akkor, mikor ezt mondatd!

„De nem értük könyörgők csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.”

Hallgassa meg a mennyei Atya a Te imádságodat! Hallgassa meg mindazokat, akik ezt kérik Tőle a Te nevedben! Hallgass meg minket, amikor így fordulunk feléd most! A Te nevedben!

Ámen!

Thoma László